حدیث میر امینی از بازی در «زار» می گوید

ضیغمی- حدیث میر امینی از بازی خود در فیلم «زار» می گوید.وی که کارش را از تئاتر آغاز کرد با بازی در تلویزیون به شهرت رسید و سابقه همکاری با کارگردان هایی مثل سیروس الوند، منوچهر هادی، ابراهیم شیبانی، آیدا پناهنده و رامبد جوان را در کارنامه کاری خود دارد. او این روزها فیلم سینمایی «عادت نمی کنیم» را در حال اکران دارد.میرامینی درباره تازه ترین فعالیت خود در دنیای بازیگری به خبرنگار ما گفت: به تازگی بازی در فیلم سینمایی «زار» در ژانر وحشت را به پایان رسانده ام. من در این فیلم نقش شخصیتی به نام رها را بازی می کنم که در طول قصه اتفاق هایی برای او رخ می دهد.میرامینی درباره بازی در این فیلم توضیح داد: روزی که بازی در این نقش را می پذیرفتم، کمی می ترسیدم، زیرا ما در ایران عادت کرده ایم که به فیلم های ترسناک بخندیم اما، این فیلم از پرداخت درستی برخوردار است.وی درباره اکران فیلم سینمایی «این یک رویاست» ادامه داد: این فیلم هم بعد از ۴ سال توقیف در حالی که جوایز جهانی بسیاری را به دست آورده است، در گروه هنر و تجربه اکران خواهد شد.

تولید جدید سینما

لاک قرمز

این فیلم، داستان خانواده ای از هم پاشیده است که به سختی روزگار می گذرانند. بعد از مرگ پدر معتاد خانواده، مادر مجبور می شود زندگی را اداره کند. اکرم حالا تلاش می کند خانواده خود را از مشکلات دور کند.

درباره فیلم

پانته آ پناهی ها نقش اصلی آن را ایفا می کند و سرسختی های یک زن ایرانی از طبقه ضعیف جامعه را برای نگه داشتن زندگی اش به تصویر می کشد. بهنام تشکر، پردیس احمدیه، مسعود کرامتی و رسول نقوی دیگر بازیگران این فیلم هستند. «لاک قرمز» همان طور که از تیم بازیگران و عوامل پشت دوربینش پیداست، فیلم کم حاشیه ای است؛ اما در این میان بزرگ ترین اتفاق فیلم حضور کامران برادر مجید مجیدی در مقام تهیه کننده است.

درباره کارگردان

سیدجمال سیدحاتمی سال ها بود قصد داشت اولین فیلم بلندش را جلوی دوربین ببرد؛ او از دستیاران کارگردان باسابقه سینمای ایران است که بیشتر از همه با کمال تبریزی کار کرده است. همکاری او با تبریزی از سال ۸۲با فیلم «مارمولک» شروع شد و تا سریال «ابله» ادامه داشت.

او غیر از دستیاری، ساخت تله فیلم هایی همچون «بچه های ابری»، «انگشتر» و «اوقات مشترک آن ها» را نیز در کارنامه اش ثبت کرده است.

سخن ستارگان

محمدرضا گلزار

متاسفانه من در تمام سال‌هایی که در این عرصه حضور داشته‌ام، خیلی بی‌مهری دیده‌ام و شاید خیلی‌ها دوست داشتند که من در سینما نباشم. من هم ایرادهایی در کارنامه کاری‌ام دارم و این را قبول می کنم ولی این‌طور نبوده که درجا بزنم و در تمام این سال‌ها من هم کسب تجربه کرده‌ام. آخرین فیلم من سال ۹۰ اکران شده و فیلم‌های دیگری که بعد از آن بازی کرده‌ام، همگی کارهای متفاوتی در کارنامه کاری من بوده است.

این که چه می‌خواهیم و سرانجام چه می‌شود، از دست‌مان خارج است اما من تصمیم گرفتم که در بازگشتم به سینما با توجه به تغییرات تندی که جامعه وسیع مخاطبان را شامل می‌شود، در انتخاب فیلم‌ها دقت بیشتری داشته باشم که همزمان با توجه به خواست طرفداران عزیزم، طیف دیگری از مردم نازنین‌مان را نیز با خود همراه کنم.

وقتی از من می‌پرسند که دورنمای محمدرضا گلزار از آینده‌خود در بازیگری چیست؟ تنها می‌توانم بگویم کاش می‌دانستم. دوست داشتن با دانستن فرق می‌کند. در زمینه‌های بسیار ساده‌تر و معمولی‌تری از زندگی این دورنما پیدا نیست چه برسد به حرفه حساس و سخت ما که به خیلی از عوامل دیگر هم بستگی دارد؛ البته این موضوع هیچ‌وقت مانع تلاش همیشگی من برای ارتقای دانسته‌های خود و فتح هدف‌های مشخص نبوده و نخواهد بود.

دیدگاه های چند هنرمند و منتقد درباره چگونگی پخش سریال ها

پخش هفتگی یا شبانه؟

مریم ضیغمی- در سال های اخیر کارگردان های بسیاری برای ساخت سریال های روتین شبانه آستین بالا زده و در ساخته های خود هم موفق بوده اند. مزیت سریال های شبانه این است که تهیه کننده و کارگردان بازخورد بیشتری از سوی جامعه دریافت می کنند. حتی برخی کارگردان ها پایان داستان شان را براساس واکنش های مخاطبان تغییر می دهند. البته این ماجرا مربوط به سریال هایی می شود که زمان پخش و ساخت شان با هم یکی می شود. البته برخی سریال های ویژه الف هم چون کلاه پهلوی و یا مختارنامه به شکل هفتگی روانه آنتن شدند و سریال معمای شاه هم اکنون به شکل هفتگی پخش می شود. باید دید که پخش سریال های شبانه بهتر است یا هفتگی. پخش سریال هایی هم چون چرخ و فلک و پریا سبب شد تا در این گزارش با چند هنرمند و منتقد صحبت کنیم که در ادامه می خوانید.

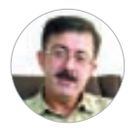

پرمخاطب شدن سریال های طولانی مدت

اسماعیل عفیفه می گوید: مهم ترین ویژگی سریال طولانی مدت این است که قابلیت تولید در زمان طولانی را داشته باشد، یعنی قصه باید به گونه ای طراحی شود که از لحاظ تولید سخت نباشد، خیلی تعدد لوکیشن نداشته باشد و امکان این را داشته باشد که قصه یک سری آدم ها را در فضای روزمره روایت کند. هم چنین انعکاس وقایع روزانه در داستان دیده شود. معمولا ملودرام های خانوادگی و کارهای طنز در این گونه آثار بهتر جواب می دهد، مثلا سریال های «پاورچین» و «شب های بره» در آثار طنز نمونه‌های موفقی بودند. سریال شب های بره از آن کارهایی بود که اگر اندکی برخورد بهتری با آن می شد می توانست تا چند سال ادامه پیدا کند. در کارهای ملودارم هم سریال «نرگس» به عنوان یکی از نخستین آثار در این حوزه موفق بود.

مخاطب خودش را در کار پیدا کند

جواد افشار می گوید: وقتی اثری طولانی تر از حد سریال های رایج باشد شاید به لحاظ کیفی و جذابیت خوب باشد و مخاطب هم دوست داشته باشد و دنبال کند اما معمولا در فرهنگ بینندگان ما این گونه جا افتاده که یک اثر به مرور زمان مخاطب خود را پیدا می کند. چون مردم گرفتار و درگیر حواشی زندگی هستند و فرصت دنبال کردن سریال را ندارند. معتقدم در یک کار شبانه طولانی مدت باید تمام عناصر درست لحاظ شود اما مهم ترین ویژگی و فاکتور برای من این است که مخاطب خودش را در کار پیدا کند به این معنا که اقشار، افکار، احزاب، شخصیت های گوناگون و اندیشه های متضاد بتوانند خودشان را در آن سریال پیدا کنند. تلویزیون سال ها اجازه مطرح شدن صدای مخالف را نمی داد یا کم تر می داد یا به این شفافیت نبود. این اجازه وقتی داده شود و از کلیشه ها پرهیز شود مخاطب بیننده سریال خواهد شد.

علاقه مردم به قصه خوب

محمود پاک نیت می گوید: معتقدم هر سریالی قصه خوبی داشته و خوب کار شده باشد مردم به تماشای آن علاقه نشان می دهند. البته برخی اوقات یک سریال، قصه خوبی دارد اما از محتوای خوبی برخوردار نیست و گاهی هم همه چیز از جمله قصه و عوامل خوب است و اثر جذابی می شود. همان گونه که اشاره کردم برخی سریال های شبانه توانسته اند نظر بیننده را به خود جلب کنند و برخی خیر، همه چیز بستگی به قصه دارد. وقتی اثری قصه خوبی نداشته باشد اگر کارگردان، بازیگران و دیگر عوامل حرفه ای هم باشند اثر خوبی از کار در نمی آید چون اصل قضیه را ندارد. قصه های کمدی و درام های خانوادگی آثار مناسبی برای پخش شبانه هستند و مخاطب به تماشای آن ها علاقه نشان می دهد. از میان آثار شبانه، سریال های مدیری قابل دیدن بودند هم چنین چند اثر حسین سهیلی زاده نظر بینندگان را جلب کرده است. او چند مرتبه در جشنواره تولیدات صدا و سیما جایزه دریافت کرد. سهیلی زاده کارگردانی کاربلد است، برخورد منطقی و درستی با عواملش دارد، انعطاف پذیر است و اگر در کار پیشنهاد درستی از طرف بازیگر باشد، می پذیرد. او انتخاب های درستی دارد و حساب شده کار می کند. من در سریال «پریا» با او همکاری کردم و تاکنون بازتاب خوبی گرفته ام.

جذابیت لازم فیلم نامه

منصور سهراب پور می گوید: دنیا به سمت ساخت سریال های طولانی و بلند مدت قدم برداشته و نتیجه خوبی هم حاصل شده است. مخاطبان کشورهای مختلف با سریال ها ارتباط خوبی برقرار کرده اند اما مهم این است که قصه درباره موضوع روز جامعه باشد یا قصه ای باشد که مخاطب با آن همذات پنداری کند و کشش و جذابیت لازم فیلم نامه ای و بصری در سریال به وجود آید تا بتواند مخاطب را به سمت خود بکشاند. سریال های شبانه طولانی مدت باید دارای فیلم نامه و ساختار خوبی باشند تا بتوانند مخاطب را جلب کنند. ژانر در این گونه سریال ها مهم نیست بلکه آن چه که اهمیت دارد این است که در هر ژانری طراحی و پرداخت خوبی در کنار جسارت اتفاق بیفتد و پایه های خوبی برای سریال طراحی شود. هم چنین فیلم نامه، کارگردان خوب و چینش دیگر عوامل هم مهم است که با اشراف تهیه کننده خوب نسبت به کار می تواند اتفاق بیفتد. اکنون پخش آثار شبانه نتیجه بهتری دارد یعنی مخاطبی که اثری را دنبال می کند ممکن است اگر سریال به صورت هفتگی پخش شود و یک هفته نبیند ارتباطش با آن سریال از بین برود. نمونه موفق این گونه آثار شبانه سریال «نرگس» سیروس مقدم است که مورد توجه قرار گرفت و از آن به بعد تماشای آثار شبانه مورد استقبال قرار گرفت. مردم ما به سرگرمی نیاز دارند و فصل های مختلف سال شرایط خود را برای سریال سازی می طلبد.

مخاطب شب‌های متوالی غرق یک قصه می‌شود

سید سعید رحمانی می گوید: نیاز است که سریال های طولانی مدت روانه آنتن شود زیرا حتما این جذابیت وجود دارد که تمام دنیا از این فرمول تبعیت می کنند چون مخاطب وقتی شب های متوالی غرق یک قصه می شود این اتفاق برای تهیه کننده بسیار خوشحال کننده است. فرق عمده تلویزیون با سینما در این است که تلویزیون بدون این که ما بخواهیم مهمان ما می شود در حالی که در سینما انتخاب می کنی، بلیت می خری و یا دی وی دی می خری و فیلم می بینی. سریال های تلویزیونی محکوم به داشتن یک ژانر و ژانر محور هستند. ژانر به مخاطب پیش زمینه می دهد و مخاطب وقتی فضای ژانر هم چون پلیسی یا تاریخی را می بیند بیننده سریال می شود. کارهایی که مضامین عمیق تری دارند یا چند لایه هستند مخاطب ناگزیر است روی آن ها تمرکز کند. گاهی باید صبر کنید تا محتوای سریال ته نشین شود. بنابراین برخی سریال ها با مضامین و قصه های سنگین تر به درد پخش هفتگی می خورند و در پخش شبانه تلف می شوند و مخاطب خود را از دست می دهند از آن طرف بر عکس این مسئله اتفاق می افتد و کارهای سرگرم‌کننده‌ای که روایت قصه در سطح است و قصه عمق ندارد به درد پخش شبانه می خورند.مضامین ملودرام هم مناسب پخش شبانه‌اند. معمولا درام های عمیق، تریلرها و کارهای جنایی پخش هفتگی دارند. اما اگر قرار باشد سریالی تاریخی آموزه ها و تجربه های تاریخی را به نسل امروز منتقل کند طبیعی است که باید هفتگی پخش شود چون در پخش شبانه مخاطب امکان پی گیری را ندارد. یک آسیب شناسی در حوزه مدیریت رسانه و تصمیم گیری این است که نیامدند آثار را تقسیم بندی کنند برای پخش شبانه یا هفتگی. هر فردی که در این دو، سه سال سریال می نویسد می داند که ناگزیر باید هر شب پخش شود و این اتفاق خوبی نیست. یعنی من کاری را می نویسم و هدف گذاری ام برای پخش هفتگی است ولی تلویزیون می گوید این سریال شبانه باید روانه آنتن شود.

نمای نزدیک

مریلا زارعی

من خیلی با این موضوع موافق نیستم که نتوانستیم طی یک دهه اخیر بازیگران صاحب سبک زیادی را به سینما معرفی کنیم چون فکر می کنم بر اساس مقتضیات زمان و شرایط خود سینما، قصه‌ها و احوال جامعه بازیگران خوبی به سینما معرفی شدند و پا به این عرصه گذاشتند. شاید سینمای ما تا حدودی به لحاظ موضوع کوچک‌تر و محدودتر شده و بازیگران محدودتری را معرفی کرده اما مهم و در کل بحث عرضه و تقاضاست. به اندازه‌ای که بستر مناسب فراهم شده یک یا دو نفر و یا بیشتر بازیگر تازه وارد در هر سال در سینما داریم که بسیار با استعداد و برای این سینما با این تولیدات مناسب هستند.سینمای این روزهای ما ناگزیر به استفاده از بازیگران تکراری در فیلم‌های مختلف است. به این خاطر که ما در رابطه با فیلم‌های مان تبلیغات خوبی نداریم، یعنی این تبلیغات اگر بود شاید تهیه‌کننده‌ها و فیلم‌سازان قدرت ریسک بیشتری در مورد چهره‌های جدید داشتند.

کی، کجا، چی گفته

داریوش ارجمند

من گزیده کارم. بعضی وقت‌ها فیلمنامه را دوست ندارم و بعضی وقت‌ها صاحبان یا عواملش را. صبر می کنم و ایمان دارم که خداوند جواب صبرم را می‌دهد. همان‌طور که مثلا محمد بزرگ‌نیا سه سال صبر کرد تا من بیایم و در «کشتی آنجلیکا» بازی کنم و بسیاری موارد دیگر. به تقدیر ایمان دارم و معتقدم که «بر سر هر خوان که نشستم خدا رزاق بود». هنوز که هنوز است یک خانه از خودم ندارم. «زکات‌العلم نشره»، ما بابت یاد گرفتن هایمان مسئولیم و باید این ها را به دیگران یاد بدهیم. وقتی آموزشگاه‌هایی را دیدم که شهریه‌های سرسام‌آوری دارند و با پارتی بازی شاگردانشان را در سینما و تلویزیون جا می‌دهند به این فکر افتادم که مدرسه بازیگری را راه‌اندازی کنم. ضمن این که از هنرجویانم برای شرکت در کلاس‌ها تست نمی گیرم که اگر رد شدند، مرا همیشه مانعی برای سعادتشان ببینند. آن ها را سر کلاسم می‌آورم که اگر خودشان به این باور رسیدند که استعداد این کار را ندارند به اختیار خودشان بروند.

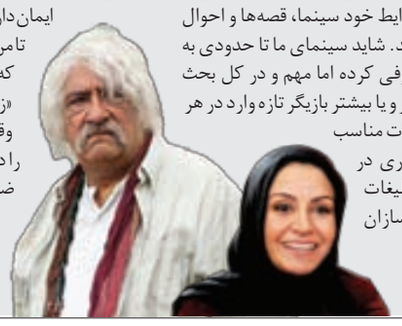

شبکه خانگی

«حکایت عاشقی» را به خانه ببرید

فیلم سینمایی «حکایت عاشقی» به کارگردانی احمد رمضان زاده و به تهیه کنندگی مسعود جعفری جوزانی توسط موسسه هنرهای تصویری سوره در شبکه نمایش خانگی توزیع شد. در این فیلم بهرام رادان، شوان عطوف، زنده یاد بهمن زرین پور، قطب الدین صادقی و شیلان رحمانی ایفای نقش می کنند. «حکایت عاشقی» روایتی عاشقانه از آدم هایی است که در میان مرگ و زندگی برای مقاومت و حفظ حیات انسانی به عشق و ایمان متوسل می شوند.

چهره ها و خبرها

پروانه معصومی

او در دهه ۶۰ تبدیل به یک چهره محبوب و پرکار در سینما و تلویزیون شد و چند بار سیمرغ بهترین بازیگر را به دست آورد و هنوز هم علاقه مندان ملودرام نقش او را در فیلم «گل های داوودی» در نقش مادر از یاد نبرده اند. معصومی با ناصر تقوایی در «ناخدا خورشید» همکاری کرد و شد زن جنوبی و در ملودرام موفق و پرفروش «گل های داوودی» تبدیل شد به نماد یک مادر سنتی و اصیل ایرانی. معصومی تحصیلاتش را در دانشکده زبان های خارجی دانشگاه ملی ایران (شهید بهشتی) تمام کرد. معصومی بیش از یک دهه است که زندگی در تهران پر از شلوغی را ترک کرده و ساکن روستای طاهر گوراب صومعه سرا شده است.

چهره ماه

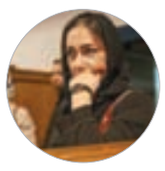

هانیه توسلی

مهرجویی برای من یعنی سینما. سینما برای من با هامون شروع شد. زمانی که در نمازخانه مدرسه بچه‌های کلاس‌مان را نشاندند تا دو ساعتی که دبیر نداشتیم فیلم برایمان پخش کنند،هنوز داریوش مهرجویی را نمی شناختم. آن دستگاه قدیمی وی اچ اس درب و داغان مدرسه یا دبیر غایب یا خوش شانسی انتخاب هامون از میان ده ها فیلم دیگر بود که مسیر زندگی ام را روشن کرد. مجله فیلم خریدنمان و کشف کردن هایمان شروع شد. جادوی سینما میان خانه مان آمد و اسم ها و فیلم ها کشف می شد. کیارستمی،بیضایی،مخملباف،تقوایی و مهرجویی. این ها همه چیز من بودند در آن سال ها. سارا و پری و لیلا! لیلا لیلا لیلا! لیلا را حفظ بودم کامل. حتی صدای افکت و جای فید شدن موسیقی را می دانستم. سینمای ایران بدون اجاره نشین ها و گاو و هامون و لیلا قابل تصور نیست برای من. مهرجویی معنای سینمای ایران است برایم.

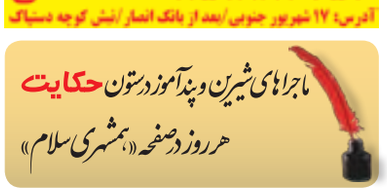

آگهی آراء هیات حل اختلاف موضوع ماده یک قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

در اجرای ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه اجرایی قانون یاد شده اسامی افرادی که اسناد عادی یا رسمی آنان در هیأت مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک بجنورد مورد رسیدگی و تأیید قرار گرفته جهت اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در دو نشریه آگهی های ثبتی (کثیرالانتشار و محلی) به شرح ذیل آگهی می گردد:

بخش دو بجنورد پلاک ۱۶۷ - اصلی اراضی قباق

ششدانگ یکباب انباری دارای پلاک ۲۷۸ فرعی از پلاک ۱۶۷ اصلی فوق به مساحت ۳۹۰ مترمربع ابتیاعی آقای / خانم محمد رضا عضدی از محل مالکیت ثبتی شخصی متقاضی و آقای حمید رضا عضدی برابر رأی شماره ۹۵/۴/۱۵-۹۵-۴۲۴۰ کلاسه ۹۵-۲۳۷ هیات اول لذا بدین وسیله به فروشندگان و مالکین مشاعی و اشخاص ذینفع در آرای اعلام شده ابلاغ می گردد چنانچه اعتراضی دارند باید از تاریخ انتشار آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترضین باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نمایند و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهند. در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه ننماید اداره ثبت مبادرت به صدور سند خواهد نمود. ضمناً صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود. **تاریخ انتشار نوبت دوم: ۹۵/۰۵/۰۷**

مهران وحدت - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک بجنورد ۵۰۷۰/آم ۹۵۱۱۴۲۵۵/و